

EL LLENGUATGE

*Abonar i
carregar*

En el camp específic de l'anomenada comptabilitat per partida doble, en què tot assentament en els llibres n'implica un altre de signé contrari, la sinonímia que a vegades es vol establir entre alguns dels termes que s'hi utilitzen ens pot arribar a semblar contradictòria o, si més no, desconcertant. En el llenguatge usual, tendim a associar les idees expressades pels verbs *pagar* i *abonar*, i quan un banc ens paga una quantitat en diner efectiu a vegades diem que ens abona aquella quantitat, però, en realitat, el pagament que ens fa el banc implica, simultàniament, que ens carregui el seu import al nostre compte corrent o a la partida a favor nostre on havia estat prèviament anotat. I, contràriament, si som nosaltres que ingresem una suma de diners al nostre compte corrent, el banc, naturalment, aleshores sí, ens la hi abona. Però per a l'entitat de crèdit, un càrrec (al nostre compte corrent) implica necessàriament un abonament simultani (al compte de caixa) i viceversa. Tot això origina una sèrie d'oposicions una mica subtils que expliquen que hom proposi *acreditar* com a antònim de *abonar* i, per una altra banda, *abonar* com a mot per a substituir el barbarisme «adeudar». Però en el llenguatge específicament comptable és evident que *abonar* i *acreditar* són sinònims, significants «inscriure o anotar una partida en l'haver», i que el seu antònim és *carregar*, verb que significa, per tant, «inscriure o anotar una partida en el deure».

L'ús dels sinònims *abonar* i *acreditar* és ben normal i no presenta cap problema. En canvi, per al significat oposat, és molt habitual l'ús del castellanisme «adeudar», que és, a més, un mot de significació ambigua i, sens dubte per tot plegat, els diccionaris de barbarismes que el recullen no acaben de resoldre la seva substitució prou satisfactoriament. Com a mot de la terminologia comptable, que és el cas en què més es fa servir, és evident que caldria proposar *carregar*, mot, d'altra banda, d'ús ben freqüent. El Diccionari Fabra no li reconeix, és cert, aquest valor, però ja l'hi trobem a la Gran Enciclopèdia, encara que amb una especificació: *carregar en compte*.

Quant a l'ús que avui es fa de *abonar* en lloc de *pagar*, ens sembla clarament abús i, si bé pot ésser, tolerable en certs casos, no hauria de degenerar, certament, en una substitució sistemàtica.

Albert Jané